

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Plenárisülés-dokumentum

4.4.2011

B7-0246/2011

ÁLLÁSFOGLALÁSRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

benyújtva a Bizottság nyilatkozatát követően

az eljárási szabályzat 110. cikkének (2) bekezdése alapján

a nemi erőszaknak az észak-afrikai és közel-keleti konfliktusokban történő alkalmazásáról

Antonyia Parvanova, Marietje Schaake, Marielle De Sarnez, Ramon Tremosa i Balcells, Kristiina Ojuland, Sarah Ludford, Giommaria Uggias, Edward McMillan-Scott, Sonia Alfano
az ALDE képviselőcsoport nevében

RE\863414HU.doc

PE459.783v01-00

HU

Egyesülve a sokféleségben

HU

az Európai Parlament állásfoglalása a nemi erőszaknak az észak-afrikai és közel-keleti konfliktusokban történő alkalmazásáról

Az Európai Parlament,

- tekintettel a nők elleni erőszak felszámolásáról szóló, 2009. november 26-i állásfoglalására,
- tekintettel a Kongói Demokratikus Köztársaság helyzetéről és a nemi erőszakról, mint háborús bűncselekményről szóló, 2008. január 17-i állásfoglalására¹,
- tekintettel az egyiptomi helyzetről szóló, 2011. február 17-i állásfoglalására,
- tekintettel a szomszédos déli országokról és különösen Líbiáról szóló, 2011. március 7-i állásfoglalására,
- tekintettel Catherine Ashton főképviseelőnek 2010. november 25-én, a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelem világnapja alkalmából az Európai Unió nevében tett nyilatkozatára,
- tekintettel Catherine Ashton főképviseelőnek 2011. március 8-án, a nemzetközi nőnap alkalmából az Európai Unió nevében tett nyilatkozatára,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezete jogi eszközeire az emberi jogok, különösen a nők jogai terén, mint például az ENSZ Alapokmánya, az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata, a polgári és politikai jogok nemzetközi egyezségokmánya, a gazdasági, szociális és kulturális jogok nemzetközi egyezségokmánya, az emberkereskedelem, illetve mások prostitúciós kizsákmányolásának megszüntetéséről szóló egyezmény, a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezmény (CEDAW) és annak fakultatív jegyzőkönyve, a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód és büntetések elleni egyezmény, valamint a menekültek helyzetére vonatkozó 1951. évi genfi egyezmény és a visszaküldés tilalma,
- tekintettel a nőkkel szembeni erőszakról szóló ENSZ-dokumentumokra, például az 1993. június 25-i Bécsi Nyilatkozat és Cselekvési Programra, amelyet az emberi jogi világkonferencia fogadott el (A/CONF. 157/23), valamint a nőkkel szembeni erőszak felszámolásáról szóló, 1993. december 20-i nyilatkozatra (A/RES/48/104),
- tekintettel a nőkkel szembeni erőszak felszámolására irányuló bűnmegelőzésről és büntető intézkedésekről szóló, 1997. december 12-i ENSZ közgyűlési határozatra (A/RES/52/86), a becsület nevében a nők ellen elkövetett bűncselekmények felszámolásáról szóló, 2002. december 18-i ENSZ közgyűlési határozatra (A/RES/57/179), valamint a nők ellen elkövetett családon belüli erőszak felszámolásáról szóló, 2003. december 22-i ENSZ közgyűlési határozatra (A/RES/58/147),

---

¹ HL C 41. E, 2009.2.19., 83. o.

- tekintettel az ENSZ emberi jogi főbiztossága különelődójának a nőkkel szembeni erőszakról szóló jelentéseire, illetve a nőkkel szembeni megkülönböztetés felszámolásával foglalkozó bizottság 19. számú általános ajánlására (11. ülészak, 1992),
  - tekintettel az 1995. szeptember 15-én Pekingben, a nők helyzetéről rendezett negyedik világkonferencián elfogadott nyilatkozatra és cselekvési programra, továbbá a pekingi cselekvési program nyomán követéséről szóló, 2000. május 18-i, a Negyedik Nőügyi Világkonferencia cselekvési programjának (Peking + 10)¹ nyomán követéséről szóló, 2005. március 10-i, valamint a pekingi cselekvési program (Peking + 15) nyomán követéséről szóló, 2010. február 25-i állásfoglalására,
  - tekintettel a nők elleni erőszak minden formájának megszüntetésére irányuló erőfeszítések fokozásáról szóló, 2006. december 19-i ENSZ közgyűlési határozatra (A/RES/61/143) és az ENSZ Biztonsági Tanácsa nőkről, békéről és biztonságról szóló 1325. és 1820. sz. határozataira,
  - tekintettel a Nemzetközi Büntetőbíróság 1998-ban elfogadott Római Statútumára és különösen annak 7. és 8. cikkére, amely a nemi erőszakot, a szexuális rabszolgaságot, a kényszerprostitúciót, a kényszerített terhességet és a kényszerített sterilizációt, illetve a szexuális erőszak bármely formáját az emberiség ellen elkövetett és háborús bűncselekménynek minősíti, valamint a kínzás egy formájával egyenértékűnek és súlyos háborús bűncselekménynek tekinti, függetlenül attól, hogy ezeket a cselekményeket nemzetközi vagy belső konfliktusok során szisztematikusan követik-e el, vagy sem,
  - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a nők aktívan részt vesznek az Észak-Afrikában és a Közel-Keleten a nagyobb demokráciáért, több jogért és szabadságért szervezett felkeléseken,
  - B. mivel a líbiai és egyiptomi uralkodó rendszer szemérem elleni erőszakhoz folyamodott a forradalmi konfliktus részeként, amely a nőket célozza, és sebezhetővé teszi őket,
  - C. mivel a szexuális erőszakot a nők szisztematikusan megfélemlítésére és lealacsonyítására használják,
  - D. mivel egy Iman al-Obeidi nevű líbiai nőt, aki egy tripoli szállodában a riportereknek arról nyilatkozott, hogy katonák csoportosan megerőszakolták és bántalmazták, 2011. március 26. óta ismeretlen helyen tartanak fogva, és most rágalmazásért perelnek azok a férfiak, akiket ő nemi erőszakkal gyanúsít,
  - E. mivel az egyiptomi tüntető nők elmondása szerint 2011. március 9-én elterelték őket a Tahrír térről, és a katonaság megvizsgálta szüzességüket, majd megkínózták és megerőszakolták őket, míg a szüzességi vizsgálatot férfi katonák jelenlétében végezték és fényképezték,
  - F. mivel egyes egyiptomi nőket katonai bíróság elé állítanak, ha nem felelnek meg a szüzességi vizsgálaton,

---

¹ HL C 320. E, 2005.12.15., 247. o.

1. felszólítja a Bizottságot és a tagállamok kormányait, hogy határozottan tiltakozzanak a líbiai és egyiptomi nők megfélemlítése, célpontként való kezelése és a szemérem elleni erőszak alkalmazása ellen;
2. javasolja, hogy az elkövetők felelősségre vonása érdekében folytassanak független vizsgálatokat, különös tekintettel a Kadhafi által elkövetett, a Nemzetközi Büntetőbíróság meghatározása szerinti bűncselekményekre;
3. hangsúlyozza, hogy lehetővé kell tenni, hogy mindenki kifejezhesse a véleményét országa demokratikus jövőjével kapcsolatban anélkül, hogy őrizetbe vennék, kínoznák vagy megalázó bánásmódban és hátrányos megkülönböztetésben részesítenék;
4. határozottan úgy véli, hogy az Észak-Afrikában és a Közel-Keleten zajló változásoknak hozzá kell járulniuk a nőkkel szembeni megkülönböztetés megszüntetéséhez és a társadalomban a férfiakkal azonos feltételek melletti, teljes körű részvételükhöz az Egyesült Nemzeteknek a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezményével (CEDAW) összhangban;
5. hangsúlyozza, hogy e társadalmak új demokratikus és jogi rendszerében általánosan biztosítani kell a nők jogait;
6. nyomatékosítja, hogy el kell ismerni a nők forradalomban vállalt szerepét az őket fenyegető veszélyekkel és a jogaik megvédésének módjával együtt;
7. hangsúlyozza, hogy a demokratizálódási folyamat szerves részeként általánosan érvényesíteni kell az emberi jogokat és az európai szomszédságpolitikát, valamint aktívan meg kell osztani a nemi alapú erőszakkal és esélyegyenlőséggel kapcsolatos uniós tapasztalatokat;
8. hangsúlyozza, hogy végre kell hajtani a nemek közötti egyenlőség érvényesítését, és támogatni kell az ezzel kapcsolatos fellépéseket annak érdekében, hogy a nemek közötti egyenlőség terén hatékony és szisztematikus megközelítést valósítsanak meg az ENP-országokban; sürgeti a kormányokat és a civil társadalmat, hogy fokozzák a nők társadalmi befogadását, küzdjenek a nők írástudatlansága ellen, és mozdítsák elő a nők foglalkoztatását annak biztosítása érdekében, hogy a nők valamennyi szinten érdemi arányban legyenek jelen;
9. felszólítja a főképviselet/alelnököt, az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy helyezze az ENP déli országaival folytatott kapcsolata előterébe a halálbüntetés eltörlésére, az emberi jogok – ideértve a nők emberi jogait is – és alapvető szabadságjogok tiszteletben tartására, valamint a különböző nemzetközi jogi dokumentumok – köztük a Nemzetközi Büntetőbíróság Római Statútuma és a menekültek helyzetére vonatkozó 1951. évi genfi egyezmény – ratifikálására vonatkozó uniós politikai prioritást;
10. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseelőjének.